



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobkyně: **Tříška spol. s r.o.**, IČO 48952923
sídlem Libušina 248, Kladno
zastoupená společností **BD Consult, s.r.o.**, IČO 25615955
sídlem Jeseniova 1196/52, Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. 29067/24/5300-21444-713385,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že žalobkyně dostatečně nezpochybnila hodnocení důkazů (zejména výpovědí svědků) provedené žalovaným, a neprokázala, že od deklarovaného dodavatele přijala zdanitelné plnění v podobě vibračního válce.

Vymezení věci

2. Dne 12. 5. 2023 vydal Finanční úřad pro Středočeský kraj (dále „správce daně“) dodatečný platební výměr č. j. 3025500/23/2110-52521-203512, kterým žalobkyni doměřil DPH za

zdaňovací období února 2019 ve výši 136 500 Kč a rozhodl o povinnosti žalobkyně uhradit penále 27 300 Kč.

3. Žalobkyně se proti platebnímu výměru bránila odvoláním, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím ze dne 12. 1. 2024 zamítl a dodatečný platební výměr potvrdil (dále „napadené rozhodnutí“). Dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala, že od deklarovaného dodavatele ELINDA servis s.r.o. (dále „ELINDA“) nebo od jiného dodavatele v postavení plátce DPH přijala v únoru 2019 zdanitelné plnění v podobě vibračního válce, a nesplnila tak hmotněprávní podmínku nároku na odpočet podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále „zákon o DPH“).
4. Z napadeného rozhodnutí plyne, že společnost ELINDA vystupovala v podvodných řetězcích tím, že vystavovala pro další společnosti fiktivní daňové doklady. Ačkoli byl jejím jediným evidovaným jednatelem a společníkem pan T., jednalo se o tzv. bílého koně. Společnost ovládal svědek B., který instruoval účetního J., aby dle jeho pokynů podával kontrolní hlášení a daňová přiznání k DPH a vyhotovoval fiktivní daňové doklady a doprovodné dokumenty včetně dokladů elektronické evidence tržeb a výdajových pokladních dokladů. Takto bylo postupováno i ve vztahu k daňovému dokladu č. PF 23/19 (č. 190100078) a souvisejícím doklady k vibračnímu válci. Žalobkyně neprokázala pořízení vibračního válce od společnosti ELINDA. Nebylo ani prokázáno, že válec byl pro žalobkyni uskladněn v areálu Pod Plynojemem (kde mělo být podle daňového dokladu místo jeho vyzvednutí), jak vypověděl svědek B. Žalovaný vycházel zejména z výpovědi svědka J., svědka T. a svědkyně Ř. Neuvěřil výpovědi svědka B. z daňového řízení, neboť byla v rozporu s výpověďmi dalších svědků a též s tím, co pan B. vypověděl v přípravném řízení v souběžně vedené související trestní věci v postavení obviněného.
5. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

Žaloba

6. Žalobkyně namítala, že předložila všechny důkazy, které po ní bylo možné požadovat. Prokázala dodání válce od společnosti ELINDA. Daňové orgány hodnotily důkazy jednostranně v neprospěch žalobkyně. Nesprávně vyhodnotily důkazy, zejména výpovědi svědků, které žalobkyně zpochybňovala.
7. Daňové orgány uvěřily tvrzení tehdejšího jednatele společnosti ELINDA pana T. (údajného bílého koně), že o činnosti společnosti nic nevěděl, a že účetní J. vystavoval doklady a další písemnosti podle pokynů pana B., aniž by o reálnosti plnění či činnosti společnosti ELINDA cokoli věděl, přičemž pan B. nebyl oprávněn jednat za ELINDA, tudíž dokumenty k vibračnímu válci ze strany dodavatele jsou nevěrohodné.
8. Podle žalobkyně byl pan B. oprávněn jednat za společnost ELINDA. Pan B. ve výpovědích potvrdil dodávku válce i účast na ní, stejně jako své postavení vůči společnosti ELINDA. Vypověděl, že vstupní jednání proběhlo za účasti pana T., kterého žalobkyni představil jako dodavatele válce. Z jednání bylo zřejmé, že pan B. je oprávněn za společnost ELINDA jednat. Pan B. následně úkoloval účetního J. k zajištění formálních a dokladových záležitostí uskutečněného plnění. Společnost ELINDA plnění vykázala v kontrolním hlášení a v daňovém přiznání. Úhrada plnění byla doložena pokladními doklady. Byla zaevidována v systému elektronické evidence tržeb (dále „EET“). Odpovědné osoby dodavatele uskutečnění plnění nevyloučily. Přepřavu válce potvrdil svědek M., který půjčil vozidlo pro přepřavu.

S ohledem na časový odstup výsledku je nepodstatné, že si nepamatoval některé okolnosti půjčení. Navrhovaný svědek V., který mohl potvrdit výskyt válce na adrese Pod Plynojemem, vyslechnut nebyl. Namísto toho daňové orgány vycházely z výpovědi jednatelky společnosti GES24 s.r.o. (dále „GES24“) paní Ř., která neměla s transakcí nic společného a kterou nikdo od žalobkyně nezná. Svědkyně, jež na téže adrese provozovala ubytovnu, vypověděla, že se v místě vyskytovala nepravidelně, a že se v areálu nenacházela nákladní auta ani stroje. V areálu se však nacházely sklady a haly, tudíž nepřítomnost nákladních aut a strojů není pravděpodobná. Její výpověď tak není věrohodná. Navíc měl být vyslechnut J. T., který mohl osvědčit podrobnosti o obchodu. Pan T. je sice nositelem firmy žalobkyně a jejím jednatelem, tím se však stal až po provedené transakci dne 18. 10. 2024. Trestní stíhání svědků J., B. a T. není provázáno s daňovým řízením. V době vydání napadeného rozhodnutí nebylo pravomocně ukončeno. Účetní J. jako spolupracující obviněný vypovídal ve snaze získat lepší pozici v trestním řízení.

9. V napadeném rozhodnutí není uvedeno, zda byla daň uhrazena. Společnost ELINDA plnění vyfakturovala, uvedla v kontrolním hlášení a v daňovém přiznání. V EET je potvrzeno, že faktura byla uhrazena. Tyto skutečnosti daňové orgány nepřičetly žalobkyni ku prospěchu. Žalobkyni nelze klást k tíži, že společnost ELINDA od září 2019 nepodávala daňová přiznání. V době uskutečnění plnění byla kontaktní. Platby v hotovosti daňové orgány kladly k tíži žalobkyně, ačkoli současně tvrdily, že byly uskutečněny do zákonného limitu pro hotovostní platby.

Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný se žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí. Důkazy hodnotil ve vzájemné souvislosti, nikoli pouze v neprospěch žalobkyně. Žalovaný setrval na hodnocení svědeckých výpovědí z napadeného rozhodnutí. Výpověď svědka B. není věrohodná. Vykazuje zásadní rozpory s výpověďmi ostatních svědků, které do sebe zapadají, jakož i s jeho výpovědí v trestním řízení. Výpovědi svědka T., svědka J. a svědkyně Ř. byly věrohodné. Svědkyně vypovídala k relevantním okolnostem, protože byla jednatelkou společnosti, která provozovala areál ubytovny, kde měl být válec uskladněn. Svědek M. sice v obecné rovině potvrdil, že žalobkyni zapůjčil vozidlo k přepravě válce, avšak nesdělil podrobnosti. Přislíbil, že nahlédne do záznamů s podrobnostmi a požadované informace dodatečně poskytne. To však neučinil. Pan V. vyslechnut nebyl, protože žalobkyně nesdělila, co má výpověď prokázat. Výslech pana T. žalobkyně nenavrhl.
11. Společnost ELINDA plnění ve prospěch žalobkyně sice v kontrolním hlášení vykazala, ale DPH neuhradila. Uhrazení daně nicméně není rozhodující, protože napadené rozhodnutí je postavené na tom, že žalobkyně neprokázala, že přijala plnění od společnosti ELINDA či jiného plátce DPH, nikoli že se účastnila daňového podvodu.

Jednání před soudem

12. Při jednání konaném dne 16. 6. 2025 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.
13. Žalobkyně zdůraznila, že předložila řádné primární daňové doklady a fotografii vibračního válce. Poukázala na kontrolní hlášení a daňová přiznání deklarovaného dodavatele. Žalobkyně nesouhlasí s hodnocením svědeckých výpovědí. Svědek T. ze sebe udělal bílého koně. Z výpovědi svědka B. však vyplynulo, že seznámil pana T. a pana T. Pan T. musel být přítomen založení společnosti ELINDA, musel mu být udělen přístup do datové schránky.

Z trestního řízení nevyplývá, že by všechny obchody měly být fiktivní. První výslech svědka B. byl ovlivněn tím, že byl vazebně stíhán a snažil se zlepšit své postavení. Následně však potvrdil, že dodání stroje proběhlo tak, jak je uvedeno na dokladech. Svědek M. potvrdil zapůjčení vozidla na přepravu stroje, byť si nepamatoval detaily. Tento svědek uvedl, že má záznamy, do kterých se může podívat a které může předložit. Finanční úřady jej již však dodatečně nevyzvaly k předložení těchto dokumentů, což je v rozporu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku NSS ze dne 22. 9. 2023, č. j. 2 Afs 41/2022-38 (ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 3. 2025, č. j. 77 Af 8/2024-74). Žalovaný toliko napadal čestné prohlášení tohoto svědka. V době, kdy došlo k dodání zboží, nebylo nutno vytvářet žádné čestné prohlášení. Svědkyně Ř. nepředložila žádné tvrzení k tomu, že pana T. označila prakticky za bezdomovce. Její výpověď je nevěrohodná, protože vypověděla, že do areálu nejezdila žádná nákladní auta, byť tam byly sklady. Svědkové V. ani T. nebyli vyslechnuti. Měl být proveden účastnický výslech pana T. To, že se dodavatel stal nespolehlivým plátcem, resp. že neplnil své povinnosti v souvislosti s EET a kontrolními hlášeními, nemohlo jít k tíži žalobkyně. Žalobkyně doložila výdajové pokladní doklady. Nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil, že společnost ELINDA byla nekontaktní.

14. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno. Žalovaný hodnotil veškeré důkazní prostředky v souladu s § 8 odst. 1 daňového řádu. Z výpovědi svědka J. vyplynulo, že pro společnost ELINDA vystavoval veškeré doklady zcela formálně na pokyn pana B., který ale nebyl oprávněn za tuto společnost jednat. Naopak výpověď svědka B. byla v rozporu s ostatními provedenými důkazy.
15. Dokazování soud neprováděl, neboť veškeré podstatné skutečnosti vyplynuly z obsahu správního spisu, jímž se zásadně nedokazuje.

Posouzení věci

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
17. Žaloba není důvodná.
18. Soud úvodem konstatuje, že nepominul žalobkynin návrh na přerušování řízení, který odůvodnila tím, že dne 29. 11. 2024 podala podnět k přezkoumání napadeného rozhodnutí podle § 121 daňového řádu. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 28. 2. 2025 uvedl, že dne 29. 1. 2025 podnět, který je obsahově totožný s žalobou, postoupil Generálnímu finančnímu ředitelství, které o něm do doby zpracování vyjádření dosud nerozhodlo. K tomu žalovaný přiložil stanovisko k podnětu, v němž navrhl, aby Generální finanční ředitelství podnět shledalo nedůvodným. Požadavek na přerušování řízení žalobkyně zopakovala v podání ze dne 19. 5. 2025. Dne 26. 5. 2025 Generální finanční ředitelství k výzvě soudu sdělilo, že o žalobkynině podnětu dosud nerozhodlo.
19. Podle § 48 odst. 3 písm. a) s. ř. s. může předseda senátu řízení usnesením přerušit zjistí-li, že ve věci byl podán zákonem připouštěný podnět nebo návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí nebo takové řízení bylo zahájeno. Dané ustanovení zakotvuje jeden

z fakultativních důvodů pro přerušení soudního řízení (na rozdíl § 48 odst. 1 a 2 s. ř. s., které stanoví, kdy je soud povinen řízení přerušit). Je tedy plně na uvážení soudu, zda při existenci důvodů vymezených v § 48 odst. 3 s. ř. s. řízení přeruší, či nikoli. Účastník řízení přitom nemá právo na to, aby soud jeho návrhu na přerušení řízení vyhověl.

20. V daném případě soud vážil práva a zájmy účastníků řízení při současném zohlednění zásady rychlosti a plynulosti soudního řízení. Soud si je vědom toho, že podle § 121 odst. 2 daňového řádu nelze nařídit přezkoumání rozhodnutí v rozsahu, ve kterém bylo přezkoumáno ve správním soudnictví. Podle vyjádření žalovaného byl žalobkynin podnět na přezkoumání napadeného rozhodnutí obsahově totožný s podanou žalobou. Je tedy zřejmé, že po projednání žaloby již nebude možné v rozsahu důvodů uplatněných v žalobě přezkoumání napadeného rozhodnutí nařídit. Současně je ale nutno vyzdvihnout, že přezkumné řízení podle § 121 a násl. daňového řádu je výlučně dozorčím prostředkem nápravy nezákonných rozhodnutí, na jehož zahájení a vedení nemá daňový subjekt právní nárok. Projednáním žaloby tak nemůže být zasaženo do žalobkynina práva na přezkoumání rozhodnutí podle daňového řádu, neboť žádné takové právo neexistuje. I při vědomí subsidiarity soudního přezkumu pak soud upřednostnil zásadu rychlosti a plynulosti soudního řízení. Zohlednil, že byť žalobkyně podala podnět k přezkoumání rozhodnutí již na konci listopadu 2024, ke dni jednání soudu, tedy více než půl roku poté, Generální finanční ředitelství o jejím podnětu dosud nerozhodlo. I v teoretickém případě, kdy by žalobkynin podnět shledalo důvodným, bylo by následně nařízeno přezkumné řízení, v jehož rámci by teprve byla posuzována zákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž s ohledem na dosavadní přístup Generálního finančního ředitelství k vyřizování žalobkynina podnětu, by bylo lze očekávat, že by se vyčkáváním na konečné rozhodnutí v přezkumném řízení soudní řízení prodloužilo (minimálně) o další měsíce. Nadto žalobkyně v žalobě ani nikdy později v průběhu řízení netvrdila, že by se u Generálního finančního ředitelství domáhala včasějšího posouzení svého podnětu (např. prostředky podle § 38 daňového řádu), a tedy přednostního přezkumu zákonnosti napadeného rozhodnutí na úrovni veřejné správy. Z uvedených důvodů tedy soud návrhu žalobkyně na přerušení řízení nevyhověl.
21. Podstatou sporu je, zda žalobkyně splnila hmotněprávní podmínky pro uplatnění odpočtu DPH dle § 72 zákona o DPH, tedy zda prokázala faktické přijetí plnění (vibračního válce) od dodavatele ELINDA dle daňového dokladu č. PF 23/19 (č. 190100078). Podle tohoto daňového dokladu fakturovala společnost ELINDA žalobkyni 786 500 Kč vč. DPH za „*vibrační válec Ammann ASC 90 bez dopravy. Místo vyzvednutí Pod plynojemem 17 19, Praha*“.
22. Tato otázka úzce souvisí s rozložením důkazního břemene v daňovém řízení. Obecně platí, že daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v daňovém tvrzení a dalších podáních (§ 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu). Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence (§ 92 odst. 4 daňového řádu). Naopak správce daně v daňovém řízení prokazuje mimo jiné skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem (§ 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu].
23. Daňový subjekt splní svou povinnost ve smyslu § 92 odst. 3 daňového řádu zpravidla tím, že předloží účetnictví nebo jiné doklady či záznamy (tím splní tzv. formální podmínku).

Tyto doklady mohou být dostatečným důkazem pouze v případě, kdy není pochyb o tom, že obchodní případ se odehrál tak, jak daňový subjekt deklaroval, a že plnění bylo použito v rámci jeho ekonomické činnosti pro účely uskutečňování zdanitelných plnění (§ 72 odst. 1 zákona o DPH).

24. Přestože daňový subjekt předloží formálně bezvadné účetní doklady, mohou správci daně vyvstat pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti účetních záznamů nebo jiné evidence či jiných předložených důkazů (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2009, č. j. 8 Afs 80/2008-85). Nedojde-li totiž k uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak je v daňových dokladech deklarováno, neboť o faktickém stavu jsou pochybnosti, nemusí být dostatečným podkladem ani doklad se všemi požadovanými náležitostmi. V takovém případě je správce daně povinen prokázat existenci vážných a důvodných pochyb o souladu předložených záznamů se skutečným stavem (hmotněprávní podmínka). Správce daně nemá povinnost postavit na jisto, že předložené údaje jsou v účetnictví či jiné evidenci daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností.
25. Pokud správce daně důvodně zpochybní předložené účetní či daňové doklady, unese své důkazní břemeno. Následně je na daňovém subjektu, aby pochybnosti správce daně vyvrátil a prokázal pravdivost svých tvrzení dalšími důkazy, popř. aby svá daňová tvrzení korigoval. Daňový subjekt tak musí prokázat, že se obchodní případ udál tak, jak o něm účtoval a jak bylo uvedeno na zpochybněných dokladech (rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007-73, či ze dne 13. 7. 2011, č. j. 9 Afs 11/2011-68). Proto ani daňové doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet, není-li zároveň za těchto okolností prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2012, č. j. 8 Afs 44/2011-103, bod 42). Pro uznání nároku na odpočet DPH tedy nejsou rozhodné jen formální náležitosti předloženého daňového dokladu, ale stav skutečný, tj. faktické přijetí zdanitelného plnění, které musí být uskutečněno jiným plátcem daně.
26. V daném případě žalovaný nepopíral, že žalobkyně splnila formální podmínku pro uplatnění nároku na odpočet, neboť předložila příslušný daňový doklad vystavený společností ELINDA (viz např. bod 22 napadeného rozhodnutí). Správce daně však vyjádřil zcela konkrétní a skutkově podložené pochybnosti ve vztahu k deklarovanému plnění od společnosti ELINDA ve výzvách k prokázání skutečností ze dne 31. 5. 2022, č. j. 3306490/22/2110-60562-201880, a ze dne 21. 11. 2022, č. j. 4729748/22/2110-60562-201880.
27. Správce daně měl pochybnosti, zda žalobkyně od společnosti ELINDA skutečně pořídila vibrační válec dle daňového dokladu č. PF 23/19 (č. 190100078). Žalobkyně k faktuře nepředložila žádné další dokumenty jako např. smlouvu, objednávku, dodací list, předávací protokol, technickou dokumentaci, doklady o přepravě, záznamy o kontrolách apod. Ačkoli se jednalo o nákup za cca 800 000 Kč (základ daně 650 000 Kč + DPH), byl placen v hotovosti. Pokladní doklady neobsahovaly podpisy osob, které hotovost převzaly. Neplynulo z nich, že je převzala společnost ELINDA. Žalobkyně správci daně nesdělila, jakým způsobem kontaktovala dodavatele, kde na něj získala kontakt, a kdo za něj konkrétně jednal. Podle daňového dokladu si měla dopravu zajistit žalobkyně. Ta však nesdělila, jak byl válec dopraven. Doklady o přepravě nepředložila. Nejsou známy ani osoby, které se měly na přepravě podílet. Pochybnosti dále plynuly ze zjištění ve vztahu k dodavateli ELINDA. V dané době neměla společnost na trhu dlouholetou tradici, neprezentovala se na internetu. Ačkoli plnění vykázala v kontrolním hlášení, daňovou povinnost neuhradila. Neměla zázemí k výkonu ekonomické činnosti, měla virtuální sídlo,

byla nekontaktní. Dle předmětu činnosti se nezabývala prodejem strojů. Od svého vzniku nikdy nezveřejnila účetní závěrku, od září 2019 nepodává daňová přiznání, nemá zaměstnance ani zůstatek na bankovním účtu. V rejstříku zapsaný jednatel a společník pan T. je evidována jako jednatel mnoha společností (některé z nich jsou v likvidaci) a má hlášený pobyt na ubytovně.

28. Uvedená skutková zjištění dle soudu ve svém souhrnu poskytují dostatečný základ pro pochybnosti správce daně o faktickém poskytnutí (přijetí) deklarovaného plnění. Soud považuje výzvy k prokázání skutečností za dostatečně určité a kvalitativně zcela vyhovující požadavkům dovozeným judikaturou [srov. např. rozsudky NSS ze dne 29. 11. 2013, č. j. 5 Afs 11/2013-63, ze dne 13. 12. 2013, č. j. 5 Afs 57/2012-35, ze dne 18. 5. 2020, č. j. 5 Afs 191/2019-32, nebo ze dne 2. 9. 2021, č. j. 2 As 221/2020-25, část IV. 2. b)]. Bylo tak na žalobkyni, aby pochybnosti správce daně vyvrátila a důkazy prokázala pravdivost tvrzení, že vibrační válec pořídila od společnosti ELINDA, popř. aby svá daňová tvrzení korigovala. Daňový subjekt totiž musí prokázat, že se obchodní případ udál tak, jak o něm účtoval a jak bylo uvedeno na zpochybných dokladech (viz např. rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2007, č. j. 9 Afs 30/2007-73, ze dne 13. 7. 2011, č. j. 9 Afs 11/2011-68, nebo ze dne 31. 7. 2024, č. j. 2 Afs 25/2023-25, bod 16).
29. Žalobkyně v průběhu daňové kontroly předložila daňový doklad (fakturu), výdajové pokladní doklady a doklady z EET. Na první výzvu k prokázání skutečností reagovala tím, že přijetí plnění prokazuje, že se válec nachází u ní v provozovně a navrhla místní šetření. Žalobkyně dále předložila účetní deník, rozpis plánovaných daňových odpisů (kartu majetku k válci) a obecnou technickou dokumentaci k válci. Po druhé výzvě uvedla, že přepravu zajišťovala sama. K tomu si půjčila vozidlo od společnosti Solvent Truck s.r.o. (dále „Solvent Truck“). Za tímto účelem předložila čestné prohlášení jednatele této společnosti ze dne 2. 1. 2023.
30. Tvrzení žalobkyně ani jí předkládané listinné důkazy pochybnosti správce daně nerozptýlily.
31. Skutečnost, že žalobkyně měla vibrační válec ve své provozovně a použila jej ke své ekonomické činnosti, neproazuje, že ho pořídila od deklarovaného dodavatele. Stejně tak obecná technická dokumentace neproazuje, od koho žalobkyně válec pořídila. Obsahuje pouze technickou specifikaci stroje, nikoli informace o předchozím vlastníkovi, nebo osobách, které jej poskytly žalobkyni. Rozpis plánovaných daňových odpisů (karta majetku) neproazuje, zda žalobkyně válec pořídila od společnosti ELINDA. Plyne z něj pouze to, jakým způsobem a jak dlouho žalobkyně plánuje provádět daňové odpisy z pořízeného válce. Účetní deník nic nevyovídá o přijetí plnění od deklarovaného dodavatele. Představuje totiž jen interní evidenci údajů o přijatých a uskutečněných plněních, nikoli to, zda k nim fakticky došlo. Ani čestné prohlášení jednatele společnosti Solvent Truck neproazuje, že žalobkyně válec pořídila od společnosti ELINDA. V prohlášení jednatel pouze uvádí, že žalobkyni v únoru 2019 půjčili vozidlo pro účely přepravy stroje (válce).
32. Pořízení válce od společnosti ELINDA neproazuje ani výdajové pokladní doklady. Přestože je na dokladu jako osoba, které jsou finanční prostředky vydávány, předepsána společnost ELINDA, pokladní doklady nejsou podepsány konkrétními fyzickými osobami, které peníze vydaly a převzaly. Naproti tomu např. na podkladním dokladu, který žalobkyně vystavila odběrateli Františkovi Novotnému, je alespoň podpis fyzické osoby přijímající finanční prostředky. Tedy v situaci, kdy žalobkyně inkasovala finanční prostředky, fyzická

osoba, která je přebírala, pokladní doklad podepsala. Pokladní doklady k deklarovanému plnění tak pochybnosti nerozptýlily. Navíc i z výpovědi pana J. z přípravného trestního řízení plyne, že i pokladní doklady, jakožto související podklady k daňovým dokladům, připravoval čistě účelově (str. 9 pokračování protokolu o jeho výslechu).

33. Ačkoli žalobkyně nesouhlasila s tím, že jí byly k tíži kladeny platby v hotovosti, které nepřekročily zákonný limit, platby v hotovosti bylo třeba považovat za jednu z mnoha pochybností o uskutečnění deklarovaného plnění. Pokud žalobkyně v žalobě citovala z rozsudku NSS ze dne 21. 2. 2023 č. j. 2 Afs 216/2021-84, soud uvádí, že tento rozsudek se týkal zapojení daňového subjektu do podvodu na DPH, tudíž není na projednávanou věc přílehlavý. Nicméně lze souhlasit s tam vysloveným obecným názorem, že *„platby v hotovosti jsou jednou z častých indicií podvodu na DPH a že ten, kdo je prováděl namísto plateb převodem, by pro tento způsob úhrady měl mít rozumné vysvětlení.“* (bod 40). V projednávané věci nejenže žalobkyně nevysvětlila, proč použila hotovost, ale současně nebylo prokázáno, že k uskutečnění plnění, na rozdíl od věci řešené NSS, fakticky došlo tak, jak bylo tvrzeno na daňovém dokladu.
34. Pokud jde o doklady z EET nebo doklady o zanesení plnění do kontrolního hlášení, soud souhlasí s žalobkyní, že z judikatury NSS vyplývá, že vykázání dodávek v kontrolním hlášení ze strany dodavatele nelze považovat za zcela formální a bezvýznamný důkaz. *„Lze z něj usuzovat, že dodavatel tímto krokem v rozhodné době minimálně nepřímo potvrdil poskytnutí daného plnění. Jedná se tak o dílčí nepřímý důkaz (střípek mozaiky), který v provázaném komplexu dalších shromážděných důkazů a zjištění svědčí bez vážných pochybností o tom, že stěžovateli (tj. daňovému subjektu) bylo deklarované plnění skutečně poskytnuto.“* (viz rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2024, č. j. 7 Afs 70/2023-37, bod 21; srov. též na něj navazující rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2024, č. j. 2 Afs 25/2023-55, bod 31, na který poukazovala žalobkyně v žalobě). Pro účely splnění podmínek pro přiznání nároku na odpočet, resp. pro unesení důkazního břemene, je důležité, zda tyto dílčí střípky zapadají do ucelené mozaiky, nebo zda existují jiné důkazy, které tuto mozaiku tříští. V projednávané věci daňové orgány z výpovědí svědků, zejména z výpovědi svědka J. (k tomu viz další výklad), zjistily, že vykázání dodávek v kontrolním hlášení nebo v systému EET bylo čistě formálním úkonem, který neměl podklad v reálném uskutečnění zdanitelného plnění, které je pro přiznání nároku na odpočet klíčové. Proto z nich nelze dovozovat, že žalobkyně prokázala pořízení vibračního válce od společnosti ELINDA.
35. Ačkoli to byla žalobkyně, kdo nesl důkazní břemeno ohledně prokázání toho, že vibrační válec pořídila od společnosti ELINDA, v průběhu daňové kontroly již další důkazy nenavrhl, natož aby je předložila. Důkazy, s výjimkou nezdůvodněného návrhu výslechu pana V., nenavrhl ani v odvolacím řízení.
36. V úředním záznamu ze dne 16. 10. 2023, č. j. 4402759/23/2110-60562-201880, správce daně uvedl, že daňová kontrola byla zahájena na základě informací z usnesení o zahájení trestního stíhání v trestní věci „Pražáci“. Po podání odvolání správce daně nahlédl do trestního spisu k této věci. Ze spisu zjistil, že se řízení týká skupiny lidí, která pro vybrané subjekty (včetně žalobkyně) měla zajišťovat fiktivní přijaté faktury od účelově založených společností, u kterých organizátoři skupiny ovládali vystavování faktur, účetnictví, podávání daňových přiznání a kontrolních hlášení. Vydávali také daňové doklady, faktury i doklady k EET. Jednou z fiktivních dodavatelských firem měla být společnost ELINDA. Organizátoři skupiny disponovali razítky, hesly a přihlašovacími údaji do datových schránek. Jako jednatele dosazovali tzv. bílé koně, většinou bezdomovce, cizince nebo lidi ve finanční tísní.

Často se za tyto osoby vydávali. Prostřednictvím bílých koní měli přístup k bankovním účtům. Částky z nelegální činnosti pomocí nich vybírali v hotovosti, nebo je převáděli na spřízněné společnosti, aby transakce vypadaly, že se uskutečnily. Policie ČR zajistila data o vedení účetnictví v kanceláři pana J. Faktura předložená žalobkyní se shodovala s fakturou zajištěnou u pana J. Orgány činné v trestním řízení vyslechly několik osob. Pan J. v trestním řízení vypověděl, že se řídil pokyny pana B., jednoho z organizátorů skupiny.

37. Správce daně v reakci na tato zjištění v odvolacím řízení doplnil dokazování výsledkem pana J., účetního společnosti ELINDA, výsledkem pana T., evidovaného společníka a jednatele společnosti ELINDA, výsledkem pana M., jednatele společnosti Solvent Truck, výsledkem pana B., který měl dle policejního orgánu řídit činnost skupiny, a výsledkem paní Ř., jednatelky společnosti GES24, která v areálu Pod Plynojemem měla kancelář a provozovala tam ubytovnu. K důkazu dále provedl usnesení o zahájení trestního stíhání č. j. KRPJ-17714-658/TČ-2019-160080, obžalobu Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1 KZV 76/2020-1160, a pokračování protokolů o výsledku pana J. ze dne 27. 8. 2020 a pana B. ze dne 26. 7. 2021 jako obviněných z přípravného trestního řízení.
38. Důkazy provedené v odvolacím řízení pochybnosti správce daně nerozptýlily, naopak je prohloubily.
39. Žalobkyně v žalobě zpochybňovala hodnocení výpovědí svědků J., M., T. a B. a svědkyně Ř. provedené žalovaným. Převážnou většinu argumentace předestřela již v odvolacím řízení, a žalovaný se s ní vypořádal v napadeném rozhodnutí. V řízení před soudem ale žádným konkrétním způsobem toto vypořádání nerozporovala. Nepolemizovala ani s hodnocením listinných důkazů opatřených v odvolacím řízení.

Svědék M.

40. Pokud jde o svědka M., jednatele společnosti Solvent Truck, ten během výsledku potvrdil, že podepsal čestné prohlášení ze dne 2. 1. 2023. Nevěděl, proč ho sepsal. Tvrdil, že to po něm asi chtěla účetní. Nevysvětlil, proč není půjčované vozidlo v prohlášení specifikováno. Konstatoval, že by se musel podívat do účetnictví. Dále uvedl, že pan T. za ním osobně přišel a požádal ho, aby mu půjčil vozidlo k převozu stroje. Mělo se jednat o válec, který stál u nich ve firmě a stojí tam i teď. Společnost většinou nepůjčuje vozidla k přepravě jiným subjektům, kamarádům na požádání ale vždy. Půjčení se sice zpravidla eviduje, ale není to pravidlem, pokud jde o půjčku kamarádovi. Svědek neznal bližší informace o půjčení vozidla. Nevěděl, kdy k zapůjčení došlo, kdy bylo vozidlo vráceno, zda byla uzavřena smlouva, požadována odměna nebo vystavena faktura. Nevěděl ani, odkud se přeprava stroje měla uskutečnit. Neuvedl, kdo byl u předání a převzetí půjčeného vozidla, ani kdo platil za pohonné hmoty. Na závěr výsledku správce daně požádal svědka, aby se podíval do záznamů a dodatečně předložil podklady týkající se půjčky vozidla pro přepravu válce.
41. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že svědek sice obecně potvrdil, že panu T. zapůjčil blíže nespecifikované vozidlo k přepravě vibračního válce, ale podrobnosti neuvedl. Slíbené informace a záznamy správci daně nedoložil ani dodatečně. Svědek tedy v podstatě sdělil pouze to, že panu T. půjčil „nějaké“ vozidlo na přepravu stroje a o víc se nestaral. Nadto Solvent Truck patří mezi společnosti, které měly profitovat z odpočtů DPH uplatněných na základě fiktivních faktur. Současně jde o společnost, která je personálně propojená s žalobkyní. Pan T. byl v rozhodném období jejím společníkem.

42. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že výpověď svědka M. měla být hodnocena v její prospěch, protože potvrdil, že žalobkyni půjčil stroj pro přepravu válce. S tím se soud neztotožňuje.
43. Svědek M. během výslechu sice potvrdil, že podepsal čestné prohlášení ze dne 2. 1. 2023. Nevysvětlil však, proč není půjčované vozidlo v prohlášení specifikováno. Svědek sice vypověděl, že pan T. za ním osobně přišel a požádal ho, aby mu půjčil vozidlo k převozu válce, nicméně současně uvedl, že válec stál v areálu společnosti Solvent Truck jak v minulosti, tak v době konání výslechu (konkrétně uvedl: „*stál u nás na firmě a stojí tam i teď*“). Skutečnost, že by vibrační válec kdy stál v areálu této společnosti, neplyne z jiných důkazů a netvrdila to ani žalobkyně. Svědek přitom neznal bližší informace o půjčení vozidla pro přepravu válce ani je dodatečně nepředložil.
44. Soud samozřejmě vnímá časový odstup mezi dobou výpovědi svědka (listopad 2023) a dobou údajného uskutečnění dodávky válce (únor 2019), a rovněž si je vědom závěrů žalobkyní odkazovaných rozsudků NSS ze dne 27. 7. 2022, č. j. 2 Afs 20/2019-46, a ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 Afs 2/2013-26. S žalobkyní lze souhlasit potud, že s odstupem více než čtyř let si svědek nebude pamatovat jednotlivé detaily, ale spíše dílčí podstatné věci. Nelze však pominout, že svědek M. vypovídal zcela neurčitě. Nevěděl, kdy k zapůjčení došlo, kdy bylo vozidlo vráceno. Nevěděl ani to, zda za účelem půjčky vozidla pro přepravu válce uzavřeli písemnou smlouvu, zda byla požadována odměna nebo zda byla za půjčení vystavena faktura. Neměl tušení, kdo platil za pohonné hmoty. Svědek nevěděl, zda byl někdo přítomen nakládce válce, ani odkud a kam se měl válec dovézt. Dokonce nedokázal vysvětlit, proč pár měsíců před výslechem sepsal čestné prohlášení, které předložila žalobkyně v průběhu daňového řízení. Jeho výpověď proto nelze interpretovat tak, že si nevzpomněl jen na „některé okolnosti půjčení vozidla“, jak tvrdila žalobkyně. Soud přisvědčuje žalobkyni, že samotná okolnost, že svědek nevěděl, proč sepsal čestné prohlášení (několik měsíců před výslechem), nečiní jeho výpověď nevěrohodnou. Nicméně vyjádření svědka, podle kterého neví přesně, co ho vedlo k sepsání prohlášení a „asi to po něm chtěla účetní“, jen podporuje závěr žalovaného o nekonkrétnosti a nerelevantnosti této výpovědi ve vztahu k prokázání deklarovaného odběratele.
45. Důležité je rovněž to, že svědek na většinu otázek uváděl, že se musí podívat do svých „záznamů“. Na výzvu správce daně, aby se podíval do záznamů a dodatečně předložil podklady týkající se půjčky vozidla pro přepravu válce, ale vůbec nereagoval. Současně je třeba připomenout, že svědek M. se nevyjadřoval k tomu, od koho žalobkyně vibrační válec pořídila. Soud proto souhlasí s žalovaným, že z výpovědi svědka nelze mít za prokázané, že žalobkyně pořídila vibrační válec od společnosti ELINDA.
46. Pokud žalobkyně při jednání s poukazem na rozsudek NSS č. j. 2 Afs 41/2022-38, namítla, že daňové orgány měly aktivně po svědkovi vyžadovat předložení záznamů (listin), které zmínil během svého výslechu, musí soud konstatovat, že jde o opožděnou žalobní námitku. I kdyby ji však žalobkyně uplatnila včas, měl by ji soud za nedůvodnou. V první řadě totiž nelze pominout, že správce daně svědka vyzval, aby podklady k zápůjčce vozidla zaslal, a to v závěru jeho svědecké výpovědi (viz s. 7 protokolu o výslechu). Současně žalobkyně v žalobě uvedla, že po doručení seznámení s hodnocením důkazů v odvolacím řízení požadavek na předložení těchto podkladů panu M. sama připomněla a získala údaje o vozidle (tovární značku a koncové čtyřčísli VIN, které bylo evidované ve skladové evidenci). Podstatné také je, že jak otázky správce daně, tak odpovědi tohoto svědka nijak nesměřovaly k otázce, kdo žalobkyni dodal vibrační válec, ale k otázkám souvisejícím se zápůjčkou vozidla (zda byla uzavřena smlouva o zápůjčce, za jakou úplatu, odkud a kam probíhala

přeprava, kdo hradil pohonné hmoty, kdo byl u předání a převzetí vozidla atd.). Nutno také doplnit, že žalobkyně nevyužila možnosti být přítomna výsledku tohoto svědka a klást mu případně otázky směřující k prokázání dalších (rozhodných) skutečností. I kdyby svědek podklady odpovídající na tyto otázky (které nebyl ve valné většině schopen při výslechu zodpovědět) následně předložil, zjevně by nemohly přispět k unesení důkazního břemene žalobkyně stran prokázání, že jí zboží dodal deklarovaný dodavatel. Objasnit mohly maximálně okolnosti přepravy daného zboží. Nejde tedy o situaci řešenou v citovaném rozsudku NSS, ve které daňové orgány pochybily, neboť u svědka neurgovaly předložení důkazních prostředků, u nichž (viz bod 38 rozsudku NSS) „zjevně přichází v úvahu, že by mohly objasnit rozsah uskutečněných zdanitelných plnění, což uvedl v napadeném rozhodnutí sám žalovaný“ (v tehdy řešené věci šlo o výkazy práce, do nichž byly zaznamenávány provedené práce a z nichž by mělo být dle žalovaného zřejmé, jaké konkrétní práce, v jakém rozsahu, v jakém období a kým byly vykonávány, což byla v daném řízení stěžejní sporná otázka). To ale není, jak soud vysvětlil, nynější případ, neboť doklady, na které neurčitě poukazyval svědek M. (v rámci výpovědi je obecně označoval jako „záznamy“), zjevně nepřicházely v úvahu jako důkazní prostředky umožňující objasnit, od jakého dodavatele žalobkyně pořídila vibrační válec a ani to žalovaný v napadeném rozhodnutí netvrdil (ostatně to netvrdila ani žalobkyně).

47. Pokud žalobkyně namítala, že jí je kladeno k tíži, že svědek M. vypovídal nekonkrétně, soud zdůrazňuje, že žalobkyni nebyl odepřen nárok na odpočet DPH proto, že byla účastna na daňovém podvodu, ale kvůli tomu, že neprokázala, že od společnosti ELINDA přijala zdanitelné plnění v podobě vibračního válce. Důkazní břemeno leželo na žalobkyni. Žalobkyně měla předložit veškeré důkazy, kterými by takovou skutečnost prokázala. Nepředložila však žádnou kupní smlouvu, dodací list nebo předávací protokol, tedy takové listiny, kterými smluvní strany při dodání zboží v hodnotě stovek tisíc korun běžně disponují. Nepředložila ani žádné doklady týkající se půjčení vozidla od Solvent Truck pro tvrzenou přepravu vibračního válce (např. smlouvu, předávací protokol, knihu jízd apod.). V takové situaci se nemůže divit, že zcela neurčitá výpověď jednatele Solvent Truck není důkazem (nebo jedním z mnoha důkazů), který by prokazoval, že pořídila vibrační válec od společnosti ELINDA.
48. Tvrдила-li žalobkyně, že neformálnost jednání mezi ní a společností Solvent Truck plynula z určité spřízněnosti společností, soud uvádí, že bylo v zájmu žalobkyně, aby si opatřila takové podklady, které mohou relevantním způsobem prokázat, že k přijetí plnění od deklarovaného dodavatele došlo (srov. rozsudky NSS ze dne 3. 2. 2010, č. j. 1 Afs 103/2009-232, č. 2033/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 1. 7. 2021, č. j. 7 Afs 44/2021-29). Takovým způsobem však žalobkyně nepostupovala. Je zcela na daňovém subjektu, aby způsob svého podnikání a způsob, jakým provádí své obchody a jakým je dokumentuje, nastavil tak, aby byl schopen unést břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně skutečností, které tvrdí v daňovém přiznání (viz např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2014, č. j. 9 Afs 57/2013-37, bod 38, ze dne 23. 3. 2022, č. j. 7 Afs 114/2020-29, bod 25, nebo ze dne 13. 5. 2022, č. j. 10 Afs 254/2018-43, bod 13).
49. Přestože žalobkyně ve vyjádření ze dne 29. 8. 2024, tedy necelý jeden rok po výslechu svědka M., uvedla, že jí Solvent Truck půjčila Volvo FH, koncové čtyřčíslo 9742, které převzal a řídil pan T., své tvrzení nepodložila žádným důkazním návrhem. Zůstalo tak pouze v rovině tvrzení, které nemohlo vyvrátit pochybnosti správce daně. Lze tedy uzavřít, že hodnocení výpovědi svědka M., kterou provedl žalovaný, žalobkyně dostatečně nezpochybnila.

Výpověď neprokazuje, že žalobkyně pořídila válec od společnosti ELINDA. Námitky nejsou důvodné.

Svědčce R.

50. Svědkyně R. vypověděla, že byla jednatelkou společnosti GES24 a asistentkou administrativy pana B. Provozovali ubytovací zařízení a ostrahu. Kancelář měli na adrese Pod Plynojemem. Jednalo se o uzavřený areál, ve kterém byla ubytovna, sklady a haly. Byl oplocený a uzamčený. Pan B. rozhodoval o tom, kdo bude v ubytovně ubytován, měl klíče od hlavní brány. Pan B. „*byl taková hlava toho všeho*“. Každý den jí zadával administrativní úkoly. Svědkyně znala pana T. Byl neupravený, alkoholik a bezdomovec. Občas v areálu ubytovny uklidil, vytřel chodbu. Zaměstnancem GES24 nebyl. Nevěděla, že pan T. byl jednatelem několika společností. Pan B. ho často úkoloval. Nikdy však nebyla přítomna tomu, že pan T. něco podepisoval. Svědkyně znala též pana J. Byl to externí účetní společnosti GES24. Seznámil je pan B. V areálu ubytovny se žádné stavební stroje nenacházely ani tam nejezdila žádná velká nákladní auta. Pevnou pracovní dobu neměla. Dovolenu si brala, kdy chtěla.
51. Žalobkyně tvrdila, že výpověď svědkyně obsahuje rozpory, co se týká její přítomnosti v areálu, možnosti uskladnění válce, činnosti a popisu pana T. Přítomnost svědkyně v areálu byla velmi nepravdělná, proto její tvrzení, že v areálu nebyly stavební stroje nebo nákladní auta, takovou možnost nevylučuje. Svědkyně sice nepotvrdila, že k plnění od společnosti ELINDA došlo, zároveň to ale ani nevyvrátila. Žalobkyně nechápala, proč byla vyslýchána. Žalobkyně ji nezná, nezná ani společnost GES24.
52. Prakticky totožné námitky uplatnila žalobkyně již v odvolacím řízení a žalovaný na ně podrobně reagoval v bodě 53 napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že svědkyně byla vyslechnuta z důvodu, že v areálu, kde měl být dle pana B. uskladněn vibrační válec pro pana T. (resp. pro žalobkyni), měla kancelář společnost GES24, jejíž byla jednatelkou, a protože že v areálu s panem B. provozovali ubytovnu, ve které bydlel svědek T. Relevantnost výpovědi proto nesnižuje fakt, že svědkyně nezná žalobkyni ani její jednatelky (a naopak).
53. Pokud žalobkyně poukazovala na rozpory ve výpovědi svědkyně, soud odkazuje na judikaturu, kterou se žalobkyně snažila obhájit, proč se svědek M. nedokázal k některým dotazovaným skutečnostem vyjádřit. S odstupem několika let si svědek nebude pamatovat jednotlivé detaily, ale spíše dílčí podstatné věci (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 7. 2022, č. j. 2 Afs 20/2019-46, nebo ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 Afs 2/2013-26). Současně nelze jednotlivé dílčí pasáže výpovědi vytrhávat z kontextu. Vždy je třeba je hodnotit v návaznosti na položenou otázku, na celkový kontext výpovědi a současně i s ohledem na další provedené důkazy.
54. Žalobkyně tvrdila, že svědkyně vypověděla, že její přítomnost byla velmi nepravdělná. Takto ovšem obsah výpovědi vykládat nelze. Z obsahu výpovědi plyne, že v areálu na adrese Pod Plynojemem byla jak ubytovna, tak kancelář společnosti GES24. Svědkyně vypověděla, že do ubytovny šla, pokud to bylo nutné. Nepravdělně se vyskytovala v ubytovně, nikoli v areálu. Sice uvedla, že v areálu nebyla denně, protože neměla pevnou pracovní dobu a dovolenu si brala, kdy chtěla, to ovšem nelze hodnotit tak, že se svědkyně v areálu vyskytovala zcela ojediněle, nebo že nezná pana T. nebo pana B. Svědkyně popsala areál. Vysvětlila, že v něm sídlí i společnost CTB. Opakovaně uvedla, že pana T. zná, neboť občas v ubytovně uklidil. Doplnila, že kancelář v areálu využíval i pan B., který jí každý den dával

úkoly. Proto její popis pana T., stejně jako konstatování, že v době její působnosti do areálu nejezdila velká auta, nelze považovat za nevěrohodné. Ačkoli nelze vyloučit, že se v areálu někdy větší auto vyskytlo, soud znovu opakuje, že žalobkyně měla navrhnout a předložit důkazy k prokázání, že pořídila vibrační válec od společnosti ELINDA. Zůstala však naprosto pasivní. Pouze se jen snažila nalézt dílčí rozpory ve výpovědích a provedeném dokazování. Výpověď svědkyně tak nemůže sloužit jako důkaz, že žalobkyně pořídila vibrační stroj od společnosti ELINDA, což sama žalobkyně v žalobě připustila.

55. Soud souhlasí s žalovaným, že způsob, jakým svědkyně popsala pana T., odpovídá tomu, co vypověděl pan B. v přípravném řízení v pozici obviněného. Pan B. k panu T. sdělil, že měl sklon k pití. Vždy, když mu sehnal práci, tak začal chlastat. Současně ho několikrát „instruoval, aby se choval jako slušný člověk a ne jako alkoholik, že není ‚zevl‘ z ulice“.
56. Skutečnost, že svědkyně nikdy nebyla u toho, když pan T. na pokyn pana B. něco podepsal, nevyvrací zjištění, že společnost ELINDA (resp. její účetní J.) vydávala fiktivní daňové doklady. Takovou skutečnost potvrdil pan B. při výslechu v přípravném řízení v postavení obviněného. Vypověděl totiž, že ELINDA vystavovala fiktivní faktury (str. 4–5 pokračování protokolu o výslechu pana B.), které používala mimo jiné i žalobkyně (str. 15 téhož protokolu). Ať už byly fiktivní doklady vystavovány na základě pokynu pana B. nebo pana T., v řízení bylo dostatečně prokázáno, že se jednalo o fiktivní doklady bez reálného podkladu. Námitky žalobkyně proto nejsou důvodné.

Svěděk T.

57. Pan T., který byl v rozhodném období jediným evidovaným jednatelem a společníkem společnosti ELINDA, vypověděl, že společnost ELINDA vůbec nezná. Nevěděl, jakou ekonomickou činností se zabývá, zda má zaměstnance nebo zmocněnce. Uvedl, že pan B. mu nosil nějaké papíry, které měl podepsat. Obsah nečetl. Pan B. mu nabídl ubytování na ubytovně na adrese X. Bydlel tam asi půl roku. Smlouvu o ubytování neměl. Nájemné neplatil. Pro pana B. dělal správce ubytovny. Svědek neznal žalobkyni, její jednatelky, pana T. nebo pana J. Netušil, zda žalobkyně spolupracovala se společností ELINDA. Nikomu neudělil plnou moc k zastupování společnosti ELINDA ani nepověřil panu B. ke zprostředkování obchodní transakce. Daňový doklad č. PF 29/19 (190100078) nevystavil, nepodepsal, stejně jako doklady z EET. K vystavení daňového dokladu nikoho nepověřil. O vibračním válci nic nevěděl. V době, kdy bydlel v areálu ubytovny, se tam žádné stavební stroje nevyskytovaly.
58. Žalobkyně v žalobě uvedla, že tvrzení, že svědek nezná pana T., je nepravdivé, protože jí svědka představil pan B. Svědek se snaží maskovat svá pochybení při výkonu funkce jednatele společnosti ELINDA, což kryje pan J. Stylizování se do osoby hloupého zneužitého bezdomovce, který nic neví a jen občas podepsal něco, co mu podstrčil pan B., je snahou svalit vinu za vlastní delikty na jiné osoby. Jestliže se svědek stal společníkem a jednatelem společnosti, nemohlo k tomu dojít tak, že mu pan B. podstrčil něco k podpisu. Takové změny nelze realizovat bez úředně ověřených podpisů a často i bez notářských zápisů. Svědek musel jako jediný jednatel převzít do vlastních rukou přihlašovací údaje do datové schránky. Tudíž není možné, aby pouze občas podepsal nějaký podstrčený dokument. Údaje k datové schránce musel převzít na adrese svého bydliště, nebo na Czech Pointu. Výpověď je tak v mnoha bodech nevěrohodná a účelová s cílem nezpůsobit sám sobě újmu.

59. Stejnou argumentaci předestřela žalobkyně v odvolacím řízení ve vyjádření ze dne 29. 8. 2024. Žalovaný se s ní vypořádal zejména v bodech 36e a 54 napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že považoval tvrzení žalobkyně za obecné a ničím nepodložené. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že se svědek T. a pan J. vzájemně neznali. J. komunikoval výlučně s B. Žalobkyně v průběhu daňového řízení nesdělila, s kým za společnost ELINDA jednala, ač byla s touto pochybností opakovaně konfrontována. Samotné tvrzení, že svědek T. realizoval příležitostné obchody, proto není s ohledem na veškerá zjištění způsobitelné prokázat, že se svědek na realizaci šetřeného plnění podílel. Z trestního řízení vyplynulo, že pan B. bílé koně (mimo jiné svědka T.) úkoloval zejména tam, kde je osobní účast jednatelů těchto společností nezbytná, jako jsou základní korporátní záležitosti (přístupy k bankovním účtům, úřední ověření podpisu, zajištění přístupu do datové schránky apod.). Za tyto úkony jim platil. Současně pan B. v trestním řízení zmínil pana Úlovce, který je v obžalobě označen za „advokáta skupiny“, jež měla soustavně krádit DPH. Pan Úlovec měl zajišťovat všechny úkony související mimo jiné s přepisem společností používaných v podvodných řetězcích. Žalovaný dospěl k závěru, že svědek T. byl bílým koněm, který byl panem B. zneužíván ke krácení DPH. Svědek T. popřel, že by se na realizaci plnění nějak podílel, přestože měl dle B. pro žalobkyni (resp. pro pana T.) opatřit vibrační válec. Pana T. ale vůbec neznal, stejně jako pana J., kterému měl dle pana B. dát pokyn k fakturaci. Dle pana J. však pokyn k fakturaci zadal sám B., ač k tomu nebyl oprávněn.
60. Žalobkyně měla v žalobě polemizovat s tím, jak se s její argumentací vypořádal žalovaný, nikoli jen znovu zopakovat to, co už v řízení zaznělo. Soud tak jen ve stručnosti uvádí, že nemá hodnocení žalovaného cokoli vytknout. Výpověď svědka T., že s realizací daného plnění nemá nic společného, plně koresponduje s tím, že pan J. vypověděl, že na základě pokynů pana B. za společnost ELINDA vystavoval fiktivní daňové doklady a doklady s nimi související. Navíc skutečnost, že společnost ELINDA vystavovala fiktivní doklady potvrdil pan B. ve výpovědi v přípravném řízení v postavení obviněného (str. 15 pokračování protokolu o výpovědi pana B.). Tehdy pouze popíral, že byl organizátorem podvodů.
61. S tvrzením žalobkyně, že změnu na pozici jednatele nelze provést bez úředně ověřených podpisů a často i bez notářských zápisů, se žalovaný vypořádal zejména poukazem na roli pana Ú. Proti tvrzení o zapojení pana Ú. žalobkyně nebrojila. Žalovaný současně vycházel z výpovědí svědků T., J. a svědkyně Ř. Z výpovědi svědka T. plyne, že mu pan B. nabídl ubytování a nosil mu k podpisu nějaké papíry. Jejich obsah ale nečetl. Z výpovědi svědkyně Ř. plyne, že pan B. pana T. často úkoloval. Pan T. občas v areálu ubytovny uklidil. Byl neupravený, alkoholik a bezdomovec, což koresponduje s výpovědí pana B. z přípravného trestního řízení. Tehdy totiž popsal pana T. jako alkoholika, kterého občas instruoval, aby se choval jako slušný člověk, a ne jako „zevl“ z ulice (str. 21 pokračování protokolu o výpovědi pana B.). Nadto svědek J. vypověděl, že s panem T. nikdy nejednal a vůbec ho nezná. Žalovaný pak doplnil, že svědek T. má evidovaný trvalý pobyt na adrese objektu bývalé ubytovny v Litvínově, která je od ledna 2017 uzavřena, prázdná a nepřístupná, přičemž v minulosti se ho nepodařilo vypátrat a předvést ani Policií ČR (bod 36e napadeného rozhodnutí). Pokud jde o přístup do datové schránky společnosti ELINDA, ten měl zřízený pan J. (str. 5 protokolu o výpovědi svědka J. v daňovém řízení), přičemž přístupové údaje obdržel od pana B. (str. 6 pokračování protokolu o výsledku pana J. v přípravném řízení). S ohledem na shora uvedené soud souhlasí s žalovaným, že výpověď svědka T. lze považovat za věrohodnou a lze z ní vycházet, protože koresponduje s dalšími provedenými důkazy. Neplyne z ní, že žalobkyně od společnosti ELINDA poříдила vibrační válec. Námitka není důvodná.

Svědék J.

62. Pan J. v srpnu 2020 v přípravném trestním řízení v postavení obviněného mimo jiné vypověděl, že vystavoval daňové doklady a pokladní doklady dle instrukcí a požadavků pana B. Vše na placení v hotovosti. Vypracovával daňová přiznání a kontrolní hlášení. Ta zadával, aby byly splněny podmínky pro nárokování DPH z fiktivních faktur. Od konce roku 2017 věděl, že jeho činnost směřuje ke krácení daně. Až na několik výjimek, kdy ho pan B. ubezpečoval, že fakturuje reálnou činnost, šlo o fiktivní doklady. Pan B. u něj nechával vystavovat fiktivní doklady pro J. T. O T. přitom B. hovořil jako o „*pánu nejvyšším či generálním*“. Ve vztahu k Tříška spol. s r.o. (tj. k žalobkyni) se mělo jednat o fiktivní doklady. V rámci řetězce se používala společnost ELINDA, která nevykonávala žádnou činnost. Přístup do datových schránek měl od pana B. Pana T. viděl asi 5 minut, a to tehdy nevěděl, kdo to je.
63. V daňovém řízení v listopadu 2023 pan J. jako svědek vypověděl, že od poloviny roku 2017 do konce roku 2019 za společnost ELINDA vystavoval daňové doklady, doklady EET, pokladní doklady, zpracovával a podával daňová přiznání k DPH a kontrolní hlášení. Vystavil mimo jiné daňový doklad č. PF 23/19 (č. 190100078) vztahující se k vibračnímu válci, jakož i související výdajové pokladní doklady a doklady EET. Pokyny a instrukce dostával od pana B., který určoval, co má být předmětem fakturace, jaká má být fakturovaná částka a kdo má být odběratelem. Vystavené doklady předával panu B. Svědek nevěděl, jakým způsobem bylo zboží z faktury uhrazeno. Předpokládal, že společnost ELINDA nevykonávala ekonomickou činnost. Do její datové schránky měl přístup. Pana T. neznal. Nikdy s ním nekomunikoval. Žalobkyni znal jako odběratele. Její jednatelky neznal.
64. Žalobkyně tvrdila, že svědek J. je od začátku trestního řízení spolupracujícím obviněným a všechny skutečnosti, které chtěly orgány činné v trestním řízení použít, potvrzoval ve snaze získat pro sebe lepší pozici. Proto jej považovala za podjatého.
65. Soud k tomu uvádí, že ze spisu nevyplývají žádné indicie o tom, že svědek J. před správcem daně vypovídal za účelem získání (či udržení) lepší pozice v trestním řízení. Jím sdělené skutečnosti o jeho postavení a prováděné činnosti korespondují s tím, co vypověděl jako obviněný v přípravném řízení, a jsou podpořeny výpovědí svědka T. a svědkyně Ř. Nepřímo je podporuje i to, že výdajové pokladní doklady nejsou opatřeny podpisy fyzických osob, které finanční hotovost převzaly. Současně je třeba zmínit, že žalobkyně měla možnost se v daňovém řízení účastnit výslechu svědka J. a klást mu otázky. Své možnosti nevyužila. Pokud by se výslechu zúčastnila, mohla se svědka dotázat i na jeho roli v trestním řízení a pokusit se jeho výpověď již během výslechu znevěrohodnit. Stejně tak mohla v průběhu daňového řízení předložit nebo navrhnout provedení dalších důkazů, které by verzi svědka J. zpochybnily či vyvrátily. K tomu se ovšem neuchýlila. Za této situace soud, stejně jako žalovaný, nemá důvod výpovědím svědka J. nevěřit. Námitky nejsou důvodné.

Svědék B.

66. Žalobkyně tvrdila, že pan B. potvrdil tvrzení žalobkyně. Ačkoli měnil své výpovědi, nikdy nepopřel uskutečnění žádného plnění, které se jej týkalo. Sice své výpovědi měnil, ale odůvodnil to svým psychickým stavem způsobeným předchozím pobytem ve vazební věznici. Navíc tak mohl činit z důvodu, že chtěl mít v trestním řízení lepší postavení.

67. Tuto argumentaci přdestřela žalobkyně v odvolacím řízení ve vyjádření ze dne 29. 8. 2024. Žalovaný se ní vypořádal zejména v bodech 52 a 36c napadeného rozhodnutí, na které soud v podrobnostech odkazuje.
68. Žalovaný vyhodnotil výpověď svědka B. z daňového řízení jako nevěrohodnou. Poukázal na konkrétní rozpory s výpověďmi ostatních svědků, jakož i s tím, co svědek B. vypověděl v trestním řízení v pozici obviněného. Tehdy tvrdil, že ke krácení daně poskytl společnosti pana T., mezi něž patří společnost ELINDA, dále potvrdil to, že se společnost ELINDA využívala k fiktivní fakturaci, že v rámci podvodných řetězců byli využíváni tzv. bílí koně, mezi něž patřil i pan T., a že žalobkyně využívala fiktivní faktury.
69. Závěr žalovaného o nevěrohodnosti výpovědi svědka B. z daňového řízení žalobkyně dostatečně nezpochybnila ani v žalobě, neboť jen zopakovala již přdestřenou argumentaci. Soud přitom souhlasí s žalovaným, že se svědek B. odchyloval od své výpovědi z přípravného řízení v pozici obviněného, a jeho slova nekorespondovala s výpověďmi ostatních svědků. Proto ani to, že svědek B. změny svých výpovědí odůvodňoval psychickým stavem způsobeným pobytem ve vazební věznici, nedokáže zvrátit závěr, že jeho výpověď z daňového řízení není věrohodná. Tvrzení žalobkyně o možné snaze svědka B. získat lepší postavení v trestním řízení jsou čistě hypotetická.
70. Žalobkyně též tvrdila, že neměla důvod k pochybnostem. Podle ní byl pan B. oprávněn jednat za společnost ELINDA. Všemi dostupnými prostředky ověřila, že ELINDA je spolehlivý plátec, a že daňové doklady byly v pořádku.
71. Soud k tomu uvádí, že žalobkyni nebyl odepřen nárok na odpočet DPH, protože se podílela na podvodu na DPH, ale z důvodu, že neprokázala, že od společnosti ELINDA pořídila vibrační válec, jak deklarovala. Tvrzení žalobkyně, že neměla důvod pochybovat o deklarovaném plnění, není pro projednávanou věc stěžejní. Bylo totiž povinností žalobkyně, aby prokázala, že k přijetí plnění od deklarovaného dodavatele skutečně došlo. Důkazní břemeno však žalobkyně neunesla. I pokud by pan B. byl oprávněn jednat za společnost ELINDA, což z provedených důkazů neplyne, bylo zjištěno, že faktura k vibračnímu válci a související doklady byly vydány čistě účelově a k pořízení vibračního válce od této společnosti nedošlo. Dokonce i pan B. ve výpovědi v přípravném řízení v postavení obviněného vypověděl, že společnost ELINDA poskytovala dalším firmám fiktivní doklady, a že fiktivní doklady používala mimo jiné i žalobkyně. Námitky nejsou důvodné.

Nevyslechnutí pana V. a pana T.

72. Žalobkyně rovněž namítala, že přestože navrhla výslech pana V., žalovaný ho nevyslechl. Toto tvrzení je na samé hranici toho, co lze ještě považovat za řádný žalobní bod, neboť jej žalobkyně nespojuje s žádným tvrzením, proč je z důvodu neprovedení výslechu pana V. napadené rozhodnutí, resp. odůvodnění neprovedení výslechu, nezákonné. V každém případě však soud souhlasí s žalovaným, že žalobkyně k tomuto důkaznímu návrhu neuvedla, které skutečnosti má výslech pana V. prokázat. Proto nebylo nutné, aby žalovaný výslech prováděl, což správně sdělil žalobkyni již v průběhu odvolacího řízení přípisem ze dne 27. 6. 2024 a následně v bodě 38 napadeného rozhodnutí. Pokud žalobkyně v žalobě tvrdila, že pan V. měl potvrdit, že se na adrese Pod Plynojemem vibrační válec nacházel, měla to uvést v průběhu daňového řízení. Řízení před soudem není další instancí, u které by daňový subjekt mohl dohnat skutečnost, že v daňovém řízení neprokázal splnění podmínek pro odpočet DPH. Nadto pouze skutečnost, že se vibrační válec nacházel v areálu na adrese Pod Plynojemem neprokazuje, že ho žalobkyně pořídila od společnosti ELINDA.

73. Tvrdila-li žalobkyně, že je chybou, že nebyl vyslechnut pan J. T., tak neprovedení jeho výslechu může žalobkyně vytykat maximálně sama sobě. Daňové řízení totiž není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2005, č. j. 1 Afs 54/2004-125, č. 1022/2007 Sb. NSS). Je na daňovém subjektu, aby postupoval aktivně a důkazy navrhoval a předkládal. Bylo na žalobkyni, aby pochybnosti správce daně vyvrátila a prokázala pravdivost tvrzení, že pořídila vibrační válec od společnosti ELINDA. Pokud měla za to, pan T. mohl osvědčit podrobnosti o deklarovaném obchodu, měla jeho výslech v průběhu daňového řízení navrhnout a uvést, které skutečnosti má jeho výpověď prokázat. Jelikož tak neučinila, nemůže se divit, že nebyl vyslechnut.
74. Žalobkyně navrhla provedení výslechu pana T. v řízení před soudem.
75. Skutečnost, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno a neprokázala přijetí zdanitelného plnění od deklarovaného dodavatele, nelze zvrátit navržením důkazu, který mohla navrhnout již v daňovém řízení, v řízení před soudem. Řízení před soudem nemá a nemůže nahrazovat řízení před daňovými orgány (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 4. 2024, č. j. 6 Afs 22/2023-42, bod 27). Žalobkyně navíc zdůvodnila návrh výslechu pana T. pouze tím, že by „mohl též osvědčit podrobnosti o sporném obchodu“. Neuvedla tedy žádnou konkrétní skutečnost, kterou má jeho výpověď prokázat. Z tohoto důvodu soud návrhu žalobkyně na provedení výslechu pana T. nevyhověl. Soud si je vědom toho, že žalobkyně v odvolání tvrdila, že pan T. převzal od pana M. (resp. od Solvent Truck) vozidlo pro přepravu válce. Nicméně i kdyby bylo prokázáno, že k půjčení vozidla od Solvent Truck došlo, ještě to neprokazuje, že žalobkyně pořídila válec právě od společnosti ELINDA. Žalobkyně v průběhu daňového řízení netvrdila, že pan T. byl přítomen sjednání obchodu se společností ELINDA. Navíc z dalších důkazů plyne, že společnost ELINDA nevykonávala žádnou ekonomickou činnost a pan J. vyhotovoval doklady čistě účelově. Nelze ani pominout to, že i pan T. byl obžalován ve stejné trestní věci jako pan B. a pan J. Pan J. v přípravném trestním řízení vypověděl, že o něm pan B. hovořil jako o „pánu nejvyšším či generálním“. Pan B. v přípravném trestním řízení vypověděl, že to byl pan T., kdo požadoval vystavení fiktivních dokladů. Soud proto důkaz výslechem pana T. neprovedl.

K ostatním námitkám žalobkyně

76. Pokud žalobkyně tvrdila, že správce daně v její neprospěch argumentoval probíhajícím trestním řízením s panem J., panem B. a panem T., soud uvádí, že do daňového řízení nelze bez dalšího přejímat skutkové závěry orgánů činných v trestním řízení. Jiná situace však může nastat v případě přejímání jednotlivých podkladů, ze kterých orgány v trestním řízení vycházely. (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 4. 2024, č. j. 6 Afs 22/2023-42, bod 28). Soud připomíná, že podle § 93 odst. 1 daňového řádu lze jako důkazních prostředků užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem. Jako důkazní prostředek lze tedy použít cokoliv, co povede ke zjištění skutečného stavu věci. Judikatura přitom opakovaně zdůrazňuje, že důkazní prostředky z trestního řízení jsou v řízení daňovém použitelné (viz např. rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2017, č. j. 6 Afs 257/2017-31, bod 13). V projednávané věci bylo vedení trestního řízení podpurným argumentem žalovaného (viz např. bod 36 napadeného rozhodnutí). Žalovaný se primárně opíral o důkazy provedené v daňovém řízení. Z důkazů získaných z trestního řízení, zejména z pokračování protokolů o výslechu J. a B. jako obviněných, vycházel, aby si vyhodnotil věrohodnost výpovědí svědků provedených v daňovém řízení. Zcela tak vyhověl shora uvedeným požadavkům a

rovněž i závěrům NSS plynoucím z rozsudku ze dne 28. 2. 2023, č. j. 6 Afs 125/2021-56, ze kterého žalobkyně citovala v žalobě. Námitka není důvodná.

77. Žalobkyně v žalobě rovněž namítala, že není zřejmé, z čeho je dovozována nekontaktnost společnosti ELINDA, neboť podala daňové přiznání, kontrolní hlášení, vykázala plnění v EET a u správce daně vypovídali její čelní představitelé – jednatel T., účetní J. a pan B.
78. Soud k námitce uvádí, že žalovaný nekontaktnost společnosti ELINDA správně dovozoval z toho, že společnost nikdy nepodala daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob, od září 2019 nepodávala daňová přiznání k DPH, stala se nespolehlivým plátcem DPH a po zrušení registrace k DPH zůstala nespolehlivou osobou (viz bod 22 napadeného rozhodnutí). V průběhu daňového řízení navíc nereagovala na výzvy správce daně (např. na výzvu ze dne 4. 6. 2021, č. j. 3237178/21/2110-60562-2010880). Ačkoli sice podala kontrolní hlášení a zaevidovala tržbu (plnění) v systému EET, z provedeného dokazování vyplynulo, že tak učinil svědek J. dle pokynů pana B. čistě formálně, aniž by k plnění reálně došlo.
79. Otázku, zda je daňový subjekt kontaktní, nebo ne, nelze zaměňovat s vystupováním jednotlivých fyzických osob jako svědků v daňovém řízení, neboť v takové situaci jednájí toliko samy za sebe, nikoli za společnost. Soud pro úplnost uvádí, že přestože nekontaktnost dodavatele nebo to, že přestal podávat daňová přiznání, nejsou samy o sobě dostačujícími skutečnostmi pro založení pochybností správce daně, jedná se o okolnosti, které mohou pochybnosti správce daně znásobit či potvrdit (srov. např. rozsudky NSS ze dne 20. 10. 2023, č. j. 5 Afs 202/2022-46, nebo ze dne 11. 8. 2022, č. j. 8 Afs 43/2020-42), což je případ projednávané věci. Námitka není důvodná.
80. Není důvodná ani námitka žalobkyně, že v napadeném rozhodnutí není uvedeno, zda existuje chybějící daň. Žalovaný totiž v bodě 22 napadeného rozhodnutí uvedl, že společnost ELINDA daň neuhradila. Uhrazení daně navíc není rozhodující. Napadené rozhodnutí je postavené na tom, že žalobkyně neprokázala, že plnění přijala od společnosti ELINDA, nikoli na tom, že se účastnila daňového podvodu. Rozsudek NSS ze dne 10. 1. 2024 č. j. 8 Afs 243/2021-37, na který žalobkyně poukazovala v žalobě, není na projednávanou věc přílehlavý. Týkal se totiž daňového subjektu, kterému byl odepřen nárok na odpočet právě z důvodu zapojení do podvodu na DPH.
81. Soud uzavírá, že souhlasí s žalovaným, že žalobkyně pochybnosti nerozptýlila a neprokázala, že přijala od deklarovaného dodavatele deklarované plnění. S ohledem na uvedené dává za pravdu daňovým orgánům, že důkazní břemeno ohledně oprávněnosti nároku na odpočet DPH žalobkyně neunesla. Soud neshledal, že daňové orgány při hodnocení důkazů pochybily. Provedené důkazy naopak v souladu s § 8 daňového řádu hodnotily přezkoumatelným způsobem jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédly ke všemu, co vyšlo v průběhu daňového řízení najevo. Nelze se tak ztotožnit s názorem žalobkyně, že daňové orgány provedené důkazy hodnotily v neprospěch žalobkyně účelově. Lze poukázat např. na to, že správce daně měl nejprve pochybnosti, zda žalobkyně použila vibrační válec v rámci své ekonomické činnosti. Na základě tvrzení žalobkyně a jí navrženého místního šetření v areálu žalobkyně nakonec považovaly daňové orgány za prokázané, že žalobkyně válec použila v rámci své ekonomické činnosti. Námitky nejsou důvodné.

Závěr a náklady řízení

82. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
83. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. června 2025

Lenka Bursíková v. r.
předsedkyně senátu